

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Patriotismul nostru.

(tip.) În țeara noastră, în „fericită” Ungarie, patriotismul e identificat cu maghiarismul.

Cine nu e Maghiar, nu e patriot bun. Cine nu se maghiarizează e dușman al statului; cine protestează în contra maghiarizării e agitator, e daco-român, e panslav, e de toate, numai patriot nu e.

Pe patriotism s'a pus dar' monopol în țeara noastră, ca pe tutun, pe spirt și pe alte obiecte de comerț, și fiind-că la comerț se pricepe Jidanii mai bine, ei au luat în arândă și patriotismul. Patriotismul maghiar, bine înțeles.

Noi naționalitățile nemaghiare din țeară, formăm după conceptul jidano-maghiar elementele nepatriotice.

Și fiind-că noi formăm majoritatea populației, majoritatea țerii e compusă din dușmani ai statului ungar, din adevărați criminali politici.

Așa ni-o spune presa jidano-maghiară, zi pe zi, așa ni-se spune în dietă, când și când, și tot această acuză ni-se aruncă câte odată și din partea guvernului, prin rostul, când al unuia când al altuia dintre posesorii temporari ai fotelurilor ministeriale.

Clișeu vechiu și tocit. Nu ne-am ocupa cu el, dacă ministrul de interne, Perczel, nu l-ar fi folosit acum de curent în dietă, cu ocaziunea discuției asupra votului universal. Ministrul Perczel a declarat în fața parlamentului maghiar, că ar fi gata a accepta și din-votul universal, până la marea extremă, dacă ar pute inventa un manometru care să-l poată arăta gradul de patriotism al fiecărui cetățean.

Forma e alta, fondul însă e tot același pe care îl dorește Kossuth: maghiarizarea. Pentru-că sub patriotism, și ministrul Perczel înțelege maghiarismul și maghiarizarea.

Va se zică guvernul unguresc încă pune condițiuni pentru câștigarea dreptului, care după legile naturii compete fiecărui cetățean. Natural că noi nu înținem condițiunile guvernului de a arăta la cântar atâtea și atâtea grade de patriotism maghiar, și astfel întreaga revizuire a legii electorale, promisă din partea guvernului, are să se facă în defavorul nostru. Noua lege poate-că va fi chiar și mai asupritoare pentru naționalități ca cea de astăzi. Un lucru care altcum puțin ne privește. Maghiarii pot să croască legi după placul lor, câtă vreme vor avea puterea în mână; noi

nu-i vom conturba în exercitarea acestui drept usurpat.

Ne privește însă imputarea ce ni-o face un ministru, deși numai printre șire, că am fi răi patrioți.

De ce sântem noi răi patrioți? Cu ce ni-se poate dovedi aceasta? Am dat noi vre-odată semne, că gravităm în afară, fie într-o parte, fie în alta? Am făcut noi încercări de a ne rupe de corpul țerii și a ne alătura la altă țeară? Și de cine să ne rupem? De casa domnitoare? De Monarchul țerii? Nu a dat poporul român destule probe de fidelitate, de al-pire, de supunere față de tron? Să ni-se arete un singur cas din istorie, în care noi Românii, am fi detronat vre-un domnitor! Să ni-se arete un singur cas, în care noi am fi cerșit ajutor străin pentru a ne câștiga independența și libertatea! Să ni-se arete, când am făcut noi încercare de a sgudi tronul domnitorului?

Nici domnul Perczel, și nici alt patriot modern nu ne va pute dovedi una cu aceasta. Pe motivul ac-sta nu sântem dar' răi patrioți.

Voim rupe de câtră statul ungar? De câtră Maghiari? Nici în direcțiunea aceasta nu am dat ansă la bănneli, și nu putem da, pentru-că statul ungar doar' noi îl formăm. Sântem legați de gliile din țeară, și pe ele voim să trăim și sub ele voim să odihnim după moarte!

De ce sântem dar' răi patrioți?

Pentru-că ținem la naționalitatea noastră, la lege și la limbă! Pentru-că nu voim să ne facem Maghiari!

Acesta e păcatul nostru, și aci găsește societatea maghiară de astăzi, și cu ea și guvernul, lipsa de patriotism, cu care ne acuză.

Când presa jidano-maghiară ne face pe motivul acesta imputări de nepatriotism, suridem, și mergem mai departe. Pentru presa „patriotică” aceasta e o chestie de viață și de *geschäft*.

Când însă un ministru, consilier al coroanei, vine și ne aruncă în față aceasta insultă, trebuie să ne ridicăm glasul și se protestăm cu toată puterea cuvântului în contra tragerii la îndoială a patriotismului nostru, și în contra identificării patriotismului cu maghiarismul!

Maghiarii nu ne vom face, în veci pururea; dar' în adevăratul patriotism, o putem spune cu frunte senină, stăm cu mult mai sus decât stăpânitorii noștri de astăzi. Sau nu noi le tocăm în continuu la ureche de treizeci de ani: „Îndreptați-vă, veniți la calea bună, că altcum duceți țeara la perire?” Nu s'au adevărat până acum toate prorociile noastre?

Ce au împlinit ei din multele promisiuni frumoase ce ni-le făceau pe vremea când cu noi dimpreună gemeau sub povara grea a absolutismului?

În adresa-răspuns la diploma împă-rătească din anul 1861, nu noi, ci ei au folosit frasa: „Știm că simțământul național ce se desvoaltă tot mai tare, merită a fi luat în considerațiune!” Ei bine, cum au ținut ei cont de desvol-tarea naționalismului? Cum l-au luat în considerațiune? Ce garanții ne-au dat pentru libera și neconturbată sa desvol-tare? Câte legi au adus ei cari ar pute fi numite numai cât-de-cât favorabile, pentru naționalitățile nemaghiare, pentru „nepatrioții” țerii?

Se ni-se numească numai una! Legea de naționalitate?

Dar' legea aceasta, abstrăgând dela aceea că nu se execută de loc, e una din cele mai nedrepte ce s'au adus în contra noastră. Atât de nedreaptă, încât deputații noștri naționali pe cari îi aveam atunci în dietă, cunoscând planurile as-cunse ale Maghiarilor, după-ce s'a primit proiectul în general, au părăsit demon-strativ dieta, și nici că au luat parte la desbaterea ei specială! E o lege dar' adusă fără noi!

Că nu avem simpatii pentru Maghiari, e adevărat. Dar' cine poartă vina? Cu ce au făcut Maghiarii încercarea numai, în cei treizeci de ani de domnie, ca să ne câștige simpatile? Cu nimic, absolut nimic!

Tot ce au făcut, au făcut pentru înstrăinarea noastră de ei. Tot ce au făcut, au făcut pentru a ne impune o dragoste cu de-asila, o maghiarizare cu forță.

Dar' maghiarizarea nu merge. Dragoste cu de-asila nu se face.

Am ținut, și vom ține la naționalitatea noastră, pentru-că datorii sântem să ținem la ea, și am fi niște netrebnici dacă nu am ține.

Simțul de naționalitate nu ni-se poate nimici, nici cu forță, nici cu ac-sarea de nepatriotism.

A spus-o dl Dr. Alexandru Mocsonyi destul de lămurit în clasică sa vor-bire, rostită în dieta maghiară, la 24 Noemvrie 1868, cu ocaziunea desbaterii asupra legii de naționalitate, că:

„Simțul de naționalitate este așa de vechiu ca și națiunile; ear' acestea vor fi de bună seamă atât de vechi, ca și însuși genul omenesc. Nouă e numai ideea de naționalitate... Naționalitatea, fiind ea universalitatea oamenilor, pe cari originea, topografia, istoria, și prin urmare legământul limbii îi împreună strîns la oaltă, un legământ care cuprinde în

sine simburile dezvoltării morale, și fiindcă ea (naționalitatea) are conștiința despre aceste cauze; e o persoană, o persoană juridică. Această persoană juridică, ca toate persoanele, își are naturalmente interesul seu prin și cel mai sfânt, adevă: susținerea existenței sale propriie...”

Da; pentru susținerea existenței noastre naționale luptăm noi de veacuri, și luptăm de o bunăvătă de vreme în contra șovinismului maghiar, și vom lupta, dacă va fi de lipsă, în contra lumii întregi, dar' vom lupta până la ultima consecință.

Dacă această luptă a noastră de legitimă apărare, o numesc Maghiarii și guvernul maghiar nepatriotism, nu avem ce să le răspundem. E chestie de pricepere; și acolo unde faptele nu sânt înțelese, cu atât mai puțin înțelese vor pute fi argumentele.

Dacă însă, sub nepatriotism, Maghiarii și guvernul maghiar înțeleg gravitatea noastră în afară: trebuie să protestăm energic, și să respingem cu indignare insulta ce ni-se face.

Nu; noi nu ne vom duce din țeara noastră. Se poate însă că vor veni alții să ne ducă, și atunci se poate că noi nu ne vom opune!

Ne vom lăsa să ne ducă, fie oriunde, în raiu sau în iad, pentru-că s'a înrădăcinat în noi convingerea, că mai rău ca în „fericită” Ungarie nu poate să ne meargă nici-unde.

La aceasta eventualitate să se cugete guvernul maghiar! Asupra acestei eventualități să mediteze presa și societatea maghiară, ear' nu asupra patriotismului nostru, care e curat ca soarele!

Sibiu, 3 Februarie n.

Visita Monarhului la Petersburg. O telegramă din Petersburg ne vestește, că M. Sa Monarchul nostru va merge în Aprilie a. c. la Petersburg, pentru a înapoia Țarului Nicolae visita, ce acesta l'a făcut-o în vara trecută. M. Sa va fi însoțit în această călătorie de către ministrul afacerilor externe, contele Goluchovski.

Nu va fi oare și visita aceasta prea înaltă numai pretext pentru punerea la cale a altor lucruri?

Crisă ministerială. Foile din România sosite astăzi ne aduc știri despre o apropiată remaniere ministerială în România, al cărei rezultat ar fi intrarea în cabinet a dlui D. A. Sturdza, la resortul afacerilor ex-

terne. O mare parte a partidului liberal, în frunte cu dl Emil Costinescu, e însă în contra intrării domnului Sturdza în cabinet, pentru-că lucrul acesta ar provoca o explozie generală de protestare în țeara întreagă. De nu se va pute ajunge la o perfectă înțelegere, criza ministerială e neevitabilă, ear' chemarea conservativilor la putere — verosimilă.

Bánffy se teme! A pierdut curajul baronul Bánffy! Pe lângă toată asigurarea ce a dat-o opoziției din dietă, că nu se teme de sentența judei în cunoscuta afacere cu scrisoarea, acum, după-ce actul de acuză în contra sa cu adevărat s'a înaintat judecătorei, eată ce se zice într'un comunicat oficios al guvernului, apărut în „Bud. Tud.”, sigur la dorința baronului Bánffy:

„Deputatul nu poate fi tras la răspundere afară de parlament nici-când pentru declarațiuni făcute în decursul pertractărilor din dietă, prin nici o autoritate și sub nici un pretext. Cine greșește în contra acestei reguli, comite o greșală mult mai mare ca violarea afirmativă, închipuită ori forțată a secretului epistolar, pentru-că vatămă suveranitatea parlamentului și regulile discuțiunii. Ministrul-president e deputat dietal; declarațiunea învinovată a făcut-o în calitatea sa de deputat; (nu de ministru-president? Red. »Trib.«) a o supune deci censurei și a-l trage la răspundere criminală pentru ea, nu e alta decât violarea imunității deputatului.”

Cu alte cuvinte: Griji scumpa mea majoritate! Când o fi să vină recercarea judei pentru suspendarea imunității mele, tu se nu mă extradezi!

Bánffy se teme!

Primarul din Praga. Noul primar al capitalei din regatul boem, Dr. Podlipni, a fost primit Luni în audiență din partea Monarchului. Primarul a mulțumit M. Sale în limba cehică pentru sancționarea alegerii sale de primar, ear' Monarchul asemenea în limba cehică, l'a comunicat noului primar că se bucură a-l pute face cunoștință. Monarchul și-a exprimat apoi mulțumirea, că Dr. Podlipni a accentuat în vorbirea sa de instalare, că e ferm hotărât a scoate la valoare cererile juste ale tuturor locuitorilor din Praga, fără deosebire de rang, naționalitate și confesiune și l'a înșirat chestiunile grele cu cari va avea comuna a se ocupa, anume: canalizarea și prefacerea orașului într-o Praga-Mare.

Fericiți Cehii din Praga!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

MODERN!

— Considerațiuni asupra îngrijirii și nutririi copiilor — de

Seb. Knellp.

Cât de bine s'a îngrijit proiedința de toate creaturile sale.

Fiecare animal, fiecare plantă află pe acest pământ cele de lipsă la dezvoltarea sa desvârșită; toate își ajung limitele naturale a vieții lor cu unica excepțiune a creaturii celei mai nobile, a omului.

El singur, între rasele cele mai perfecte are o existență morbulentă și fragedă, adese deja în floarea tinereții slăbită, și scurtată în partea cea mai mare prin morb și moarte timpurie.

Cât de iute trece viața omului, probează împregiurarea, că nu cu mult înainte de aceasta etatea medie normală a omului atinge încă 34 ani, pe când azi ea a scăzut la 28 ani.

Chiar și asenările din ce în ce mai slabe la miliție arată degenerarea crescândă a neamului omenesc.

Cusa acestei tristătoare apariții e a se căuta cu deosebire în o îngrijire și nutrire defectuoasă a copililor.

După mântuirea sufletului lucrul cel mai însemnat pentru om este sănătatea și viața

sa, și chiar spre aceste bunuri prețioase se îndreaptă de comun mai puțină îngrijire.

Scriind eu încă odată despre această temă momentuoasă în scrierile mele „Așa se trăiește și „Îngrijirea copiilor.”*) cu plăcere voi da și acum în un tractat scurt considerații și îndrumări, cum ar fi aci posibilă o îmbunătățire, după bogata mea experiență.

Acesta sfaturi se recomandă tuturor preoților, învățătorilor și educătorilor spre a le divulga și expune de repetate-ori părinților și familiilor.

Cu cât se vor urma acestea mai strict, cu atât se vor desvolta copii mai bine și vor fi fericiți, ear' pe părinți și educători îi va ajunge odată mângăierea și binecuvântarea.

Îndărăt la modul de viață simplu, indicat cu siguranță de înasăi natura, după care duritatea corpului e prima condițiune!

Începutul trebuie să se facă în cea mai fragedă etate copilărească.

Se enarează despre renumitul rege frances Henric IV., a cărui construcție corporală și putere spirituală a fost de admirat, că tatăl seu îndată după naștere îl dete moașei și îl cufundă în apă rece, ca ghița.

De ar ave toți tătânii acest curaj!

Îndată după aceasta copilășul se va scălda până la doi ani și mai departe pe

*) Ambele opuri sânt traduse acum și în românește și se pot procura dela librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu. Prima costă 1 fl. 50; a doua 1 fl.

fiecare zi odată în apă caldă, ca puterea lui tină să se slăbească.

Aștău așadar cu apă rece apoi mai departe cu apă caldă! Nu se poate crede, câtă tărzie împrumută organismului delicat chiar apa rece.

Cu cât e mai rece apa, cu atât este mai mare reimprospătarea și recrearea. Să cufundăm deci pe micul copilăș în fiecare zi repede în apă rece, și apoi să-l așezăm în așternut cald.

Cu cât este mai scurtă și mai repede întrebuințarea aceasta, cu atât mai bine. În două secunde se poate termina procedura.

Mai târziu să urmăim cu procedura și să-l lăsăm pe copil să alerge nelimpedecat.

Vom observa acui, cum el însuși va cere scaldă rece, deși prima dată a țipat în ea.

Mi-s'au insinuat casuri, în cari vasul de scaldă trebuia să fie ascuns, căci copilul însuși își pregătia scaldă rece.

Cufundarea zilnică trebuie continuată până la anul al doilea. Atunci e destulă o semis-aldă scurtă până subsoori, de două-trei ori în săptămână, ori în locul acesteia spălări cu apă rece.

Alt mijloc de întărire pentru corpurile tinere și funcțiunile spirituale ale acestora este: a umbla desculț.

Cogetă numai, că picioarele cele mici au se suportă toată ziua povara corpului, ele așadar — încât numai se poate — trebuie să se întărească.

Să lăsăm pe copii, încât numai este cu putință, să fugă desculți, la tot casul dimineața și seara în odaie, pe padimentul de peatră al coridorului și a culinei, apoi vara, la țeară, în pădure și pe praturi.

Acesta îi cauzează copilului după nițică întărire — deși nu s'a obișnuit la prima alergare, ci numai după aceea — cea mai mare bucurie. În curând vom observa cât do instinctiv încungiuă el ciorapii și ghetetele, și se umple de umorul înveselitor de inimă, cu care se adună vara vênjoșii și vicii copii de țeran desculți, în păraul rece, ear' iearna în neaua de curând căzută.

Ce se ține de îmbrăcăminte a copiilor, și aci simplitatea și asprimea posibilă sânt calea cea mai sigură către sănătate și dezvoltare.

Înainte de toate îmbrăcăminte să nu fie nici prea caldă, nici prea deasă.

Lucru natural, că curățenia este cea mai de căpetenie recerînță. Băiețelul se poarte numai cămeșuță de pânză sau „tricot”, căci tocmai în etatea aceasta îmbrăcăminte prea caldă produce slăbirea, care mai târziu cu greu se delătură și deschide drum celor mai diferite morburii de copii.

Chiar și mai târziu îmbrăcăminte să se compună — încât se poate — din pânză sau „tricot” de in.

Eu am aflat, că îmbrăcăminte de lână aplicată pe corpul gol este foarte nepotrivită, pînă produce mai mare căldură, decât poate

suporta căldura corporală, și prin aceasta debilitază nervii.

Gruzăzi să se lase totdeauna goi, și numai capul să se scutească contra puterii razelor de soare prin un acoperiș ușor. Acesta nici-odată să nu fie negru. Căițe sau șăpci de lână să nu se întrebuințeze, căci acestea sânt cauza celor mai felurite cataruri. Ciorapi numai târziu să se dea copiilor, și nici atunci de lână, ci totdeauna de in.

Chiar în frageda tinerime să lăsăm, cum am însemnat mai sus, pe copii să umble mai mult desculți. Vor ave ei mai târziu ghetete și numai atunci vor vedea, că acestea nu-i string de fel. Picioarul copilului este încă moale și prin tragerea încălțămintelor nepotrivite ușor se vatămă, ori apătă negei, ochi de găină și alte asemenea rele de picioare.

Drept-aceia fie atentă fiecare mamă, ca cămașa la piept să se taie corăspunzător, și vestimintele să nu fie nici-odată strîmte, ca să nu împedeze dezvoltarea pieptului și a plămânilor.

Mai greu se răsună fose în anii din urmă datina corsetului, care la fetițele nedezvoltate încă ar trebui să fie încungiuat cu totul.

Principiul fundamental se fie dar: îmbrăcăminte cu cât este mai simplă și mai corăspunzătoare dezvoltării naturale a corpului, cu atât corpul va rămâne mai sănătos și mai tare.

Lucrul cel mai însemnat este totuși nutrire a copilului, care se obține mai ușor pe

Wilhelm II despre politica balcanică a Austro-Ungariei.

Nărodni Listy din 30 Ian. publică dela o persoană marcantă din clubul deputaților polonezi următoarele interesante revelațiuni:

Corăspunde cu adevărul a gândi, că adevărata cauză a călătoriei ministrului de externe austro-ungar la Berlin a fost: să afle dela locul cel mai competent adevărul despre o destăinuire făcută Curții din Viena (dela cine însă, nu spune informatorul lui „N. Listy“), despre o scrisoare a împăratului Wilhelm II. către țarul Nicolae II, prin care cel dintăiu s'a legat că nu se va amesteca absolut în treburile balcanice, întempele-se acolo ori-ce. Împăratul a adevărit conțelului Goluchovski, că da, a făcut un asemenea obligament, declarând totodată, că n'are de gând să se abată dela el. Toate opintirile ministrului se facă pe împărat a clătina, a șovăi cel puțin, au rămas zadarnice.

Plecăt fără rezultat din Berlin, Goluchovski s'a oprit în Dresda, la regele saxon, dându-și silință a-l îndupleca să-și exerceze influința sa asupra împăratului Wilhelm în favorul politicii balcanice a Austro-Ungariei. Regele a promis și s'a dus la Berlin; dar n'a putut nici el obține mai mult decât contele Goluchovski. Împăratul Wilhelm s'a exprimat, că politica prieteniei credincioase către Rusia este politica tradițională a casei sale și că el nu îi va deveni necredincios, până când Rusia nu se va schimba. El, împăratul Wilhelm, nu vrea să știe nimic despre vre-o chemare a germanismului și a Europei apusene în Balcani, precum și peste tot în Orient. Împăratul adese-ori vorbește, că Austria lucrează în Balcani numai în folosul Maghiarilor, ear' nici decum într-o răspândirea influinței și culturai germane. Wilhelm II. nu consideră ca fericită politica balcanică a Austro-Ungariei și spune hotărât, că n'are deloc voie să acopere (cu numele seu) greșelile lui Kálnoky și Kállay.

Precum contele Goluchovski, tot așa și Curtea saxonă înzadar se trudeau a încălzi pe împăratul Wilhelm pentru împărțirea Turciei. Împăratul Wilhelm nu pricepe pentru-ce Austro-Ungaria din răspuneri vrea să se extindă și să cucerească țeri, când și așa are destule necazuri cu cele vechi. Turcia se-și împărțea statele interesate, dacă le place, dar Germania n'are într-o această nici un interes, nici nu cantă să aibă. Ea nu va scoate castanele din foc pentru alții.

Pentru intruparea reformelor, pe care i-le prescrie Europa, Sultanul are lipsă de bani, care trebuie negreșit să i-se procure, deși aceasta e foarte greu, fiindcă Turcia are deja acum datorii peste cap și toate izvoarele venitelor ei se află deja în mâinile Europeanilor. Dar politica păcii de care se ține Țarul Nicolae împune Rusiei și Franței unele obligamente. Această politică are drept țintă a împedea împărțirea Turciei și a păstra

Peninsula-Balcanică pentru popoarele balcanice. Turcul cel bolnav va fi lăsat să moară moarte naturală; n'are ce să se teme nici de înjunghiere nici de sugrumare. Firea ea însăși își va ajuta, va pune capăt zilelor sale, ear' moștenirea lui o vor căpăta moștenitorii legitimi, adică popoarele, subjugate de Turcia. Ar fi culmea nedreptății, dacă aceste popoare ar fi lipsite de speranță, că în sfârșit vor deveni stăpâne peste destinele lor.

Până acum nu s'au desmintit de nicăiri aceste foarte interesante revelațiuni, deși azi e deja a cincia zi de când au apărut; prin urmare, dacă nu tot, cel puțin esența lor trebuie luată drept adevăr.

Ear' concluzia? Foarte lesne de făcut!

Din Bucovina.

În preajma alegerilor.

— Scrisoare particulară. —

(Urmare și fine.)

Eară ce se atinge mai departe de vice-presidențial s'numitului comitet electoral, adică de pâr. archimandrit Calinescu, apoi întrădever fiecărui om, și nu fiecărui Român trebuie să-și stee mintea în loc la întrebarea, cum și de unde a putut să capete omul acesta atâta curaj și atâta îndrăzneală, de a se pune acuma în fruntea Românismului întreg din Bucovina.

Dacă considerăm precedentele dela anul 1880 încoace și toate dovezile frapante despre lucrurile săvârșite de acest archimandrit pe terenul național și bisericesc, apoi nu mai putem găsi cuvinte, cum să-și stigmatizăm curajul susnumit. Toată suflarea românească din Bucovina știe, că Calinescu a fost acela care prin purtare sa despotică a contribuit la nimicirea tipografiei archiepiscopale, acestei instituțiuni foarte importante înființate de repausatul și nemuritorul Metropolit Silvestru Morariu. Întreg poporul ortodox, atât cel român cât și cel ruten din Bucovina știe, cum pe timpurile neuitatului Metropolit Silvestru acest archimandrit a căutat să zădărnicească toate întreprinderile salutare și nobile ale acestui Metropolit. În anul consistoriului nostru însuși archimandritul Calinescu a format un partid distrugător în giurul seu numit de către țintărea opinia publică „clica consistorială cea vestită“.

În anul 1895 gazetele „Tribuna“, „Gazeta Transilvaniei“ și „Dreptatea“ erau pline de eroismul acestei „clice consistoriale“. La începutul lui August 1895 chiar și „Gazeta Bucovinei“, la care până atunci și Calinescu avea o influență dispunătoare, se simți, la impulsul „Tribunei“, necesitate de a începe să scrie și ea o serie de articole despre abuzurile „clice consistoriale“. Seria aceasta de articole s'a întrerupt și anume numai prin forța brutală a acestui archimandrit, care avă pe atunci o influență poruncitoare în consistor. Redactorului „Gazetei Bucovinei“ de pe atunci, preotului Z. Voronea i-s'a dat la inițiativa acestui archimandrit din partea consistoriului poruncă, ca să abdică imediat de postul seu de redactor. Tipografia archiepiscopale conduse de către consistoriu, în special de către Calinescu, fiind el directorul tipografiei i-s'a interzis în mod brutal, de a tipări mai departe „Gazeta Bucovinei“ cu toate că aceasta

avea un contract sigur. Între Românii bucovineni s'a fost produs, din cauza aceasta o fierbere mare Președintele țerii, spre a încunajura o fierbere cu mult mai intensă, declară, precum se crede în general, la sfatul întim al acestui archimandrit tipografia archiepiscopală de desființată și anume spre a-i da desființării o față legală pe baza legii despre meserie (Gewerbegesetz).

Aceste sunt pe scurt un fragment mic, dar trist din durerile prezente ale Românilor Bucovineni. Nu ne trebuie nici boieri români cu interesele lor separatistice în fruntea noastră, nici chiar șese Români muți în parlamentul nostru, ear' în contra unei persoane ca Calinescu în fruntea comitetului electoral va protesta de sigur orice Român de bine.

O persoană, care s'a desavuat de atâtea ori pe sine însuși în chestiile naționale și bisericești, ne mirăm cu toții, de unde află ea singură atâta putere și îndrăzneală morală, de a se arunca încă în fruntea acestui popor, care, demunțat fiind de el în modul cel mai infernal, îl desprețuște mai rău, decât chiar și pe străinul cel mai dușman. Însă să-și vedem scopul întreprinderii acesteia. Scopul lui cu conducerea comitetului electoral este, ca să fie apoi el singur ales în parlament de către reprezentanții fondului religios ort.-or. în local Doctorului Ioan Zurean, care ca un unicum s'a arătat prin toți 6 anii în parlament ca un reprezentant sincer al poporului român din Bucovina. Un calul nu prea rău pare deci a avea acum archimandritul nostru: „Mă voi face deputat în parlament; acolo voi tăce pe placul guvernului ca un pește; voi veni adese-ori în atingere personală cu domni ministri și după moartea bătrânului nostru Metropolit cine mai știe, ori de nu se pot întâmpla și cu mine lucruri nepomenite“.

Astfel cu archimandritul numit.

Eară boierul X. ori Y., care va fi ales de moșii români cei „proști“ ai districtului Câmpulungean sau Rădăuțean își gândește: „Ce-mi pasă mie, că guvernul a înființat în Cernăuți un gimnasiu rusesc? Ce-mi pasă mie, că Românii strigă necontenit și după un gimnasiu românesc în Cernăuți și contribuiesc din cauza aceea mii și mii de florini pentru internatul lor românesc-țerănesc? El proști pretind și dela mine, ca să contribuiesc ceva. Doar încă n'am nebușit, să-mi scot din pungă mea cea și așa destul de deșartă vro câteva sute de florini, precum o fac preoții și funcționarii români cei exaltați — și în urmă să mă învâlmășesc încă și cu guvernul pentru avaria lucrului de nimica. Sunt doar' boier, frunțas al țerii — îmi trebuie deci și mai departe favorul guvernului. Șeful de secție dela minister X. mi-a promis, că-mi va face un tren vicinal până la moșia mea, ear' ministrul Y. mi-a făcut aluziune chiar și la titlul de „consilier intim“, ear' președintele „mi-a zis odată în glumă, că decorația „mi-aședă foarte bine. Guvernul a declarat adecă război de nimicire poporului român din Bucovina, drept, însă în urmă nici de asta nu-mi pasă. Doar', interesul poartă fesul“.

Un fiu adevărat de popor, Român înfocat, dar' „amplouat“, pe care-l alege din întâmplare poporul în parlament, se înțelege de aședere sub baionetele guvernului, își zice în urmă și el: „E drept! sunt deja adecă consilier la tribunal; am un venit anual de circa 3000 florini. Dar' de ce să nu mă fac

și consilier superior cu 4000 florini. Și aceasta nu mă costă nimica, decât numai să escul de guvern și să — t.a.c. Am doar' mai muți copii. Aceștia 'mi-s mai scumpi decât națiunea română întreagă. Ce să facem, dacă ni-e astfel soartea?“

Eată adevărul pur, ce se petrece cu poporul nostru român în străbuna noastră Bucovina. Avem însă multe elemente bine gândite în societatea noastră politică română „Concordia“ din Cernăuți. Aceștia ar trebui să aducă un curent mai sănătos în șirurile Românilor bucovineni. Dacă guvernul ne cere, ca să-i nominăm din partea „Concordiei“ candidații nostri la parlament, apoi să candidăm numai pe cei cu totul independenți și cu caracter firm. Ear' în cas, dacă guvernul n'ar voi să-și recunoască, să întreprindem chiar și cu guvernul o luptă electorală. Ear' dacă guvernul va abusa la aceste în mod unguresc, apoi să urmărim și noi fraților nostri transilvăneni și să declarăm față cu alegerile abusive chiar și — pasivitatea.

Vedem doar' cu toții, că frații nostri dincolo de Carpați au ajuns în chestiile naționale cu mult mai departe, decât noi. Acolo înaintează, atât pe calea culturală, cât și pe cea economică, ear' noi Bucovinenii dăm atât în una, cât și în altă privință înapoi ca racul.

Lăsați pe guvernul nostru să-și aleasă apoi nu numai pe boierii muți, pe archimandriții pretendenți la mitre arhiericești, pe amplouații dependenți, dar' să-și aleasă chiar și pe Polonii din fundul mazărimii, dacă vrea.

Neavând în casul pasivității noastre eventuale a ne mai ocupa cu politica electorală, ne va rămâne cu atât mai mult timp, de a ne ocupa cu chestiile noastre adevărate naționale, cu chestiile culturale și economice ale mult prigonitului nostru popor românesc din dulcea noastră Bucovina.

Deci, Românilor Bucovineni! La alegere din Martie a. c. să alegeți cu toți pentru parlament ori bărbați cu totul independenți, Românii înfocați și cu caractere firme ori — pe nime!

Aut—aut!

REUNIUNEA FEMEILOR ROMÂNE DIN TURDA.

Adunarea generală.

— Raport special. —

Cluj, 3 Febr. n.

Românii din Turda și din giurul aprosape întreg românesc nu au afară de reuniunea femeilor nici o instituțiune culturală, care să aibă menirea de a fi un centru pentru Români de pe Valea-Arieșului.

De aceea cu un deosebit interes urmăresc pașii acestei reuniuni și mă bucur când pot înregistra vre-o veste bună despre ea.

Duminecă, în 31 Ianuarie, și-a ținut reuniunea adunarea generală anuală, pe lângă o interesare îndestulătoare a membrilor din oraș, cari s'au prezentat în număr complet și pe lângă o neinteresare generală a inteligenței din giurul Turzii.

Întrădever nu-mi pot da seamă de cauza puținului interes al doamnelor din giur, cari ar fi poate de scușat, că nu vin la adunările reuniunii, dar' nici-decum nu, că nu-și simt datorința nici barbă de a se face membre, când taxa e așa de mică (1 fl.), încât se răsplătesc întreit și numai prin folosirea bibliotecii.

Dacă dintre d-nele protopopese și preotese din giur s'ar face și numai jumătate membre, în câțiva ani reuniunea ar ajunge acolo, ca să susțină vre-o școală de fete în Turda, a cărei lipsă se simte amar.

Pe când de o parte constatăm de mai sus, de altă parte nu pot decât să laud comitetul reuniunii pentru zelul de a înfiori reuniunea și între condițiile actuale modeste, fiind restrânsă — cum am zis — numai la spriginul membrilor din Turda.

Presentându-se membrele în număr considerabil, doamna prezintă deschide ședința, și după verificarea protocolului ședinței trecute, dă cuvânt doamnei cassare Aurelia Bolda, care ne arată un îmbu-urător progres în ale averii societății. Tot astfel și domnișoara bibliotecară Olimpia Vlăduț raportează despre un modest plus în ale bibliotecii, și adunarea votează o sumă considerabilă pentru acuirea pe seama bibliotecii a celor mai nouă produse din literatura română.

Urmând alegerea unui nou comitet, la propunerea unui membru se realege cu unanimitate vechiul comitet, votându-se totodată mulțumită pentru activitatea de până acum.

La fine unul dintre membrii tineri a făcut propunerea, ca societatea să tindă a se manifesta și mai mult în afară, și anume în cele sociale, arangiaud cu ajutorul tineretului petreceri și serate literare, prin cari vor îmbunătăți fondul și vor atrage pe cei din giur.

După finirea ședinții a urmat o viață petrecere în casele ospitale ale familiei Vlăduț, unde s'a ținut și adunarea. Mai la urmă tineretul s'a apucat de dans, ba chiar și bătrânii s'au încălzit la joc de nu-i mai putea opri.

Așa a decurs adunarea generală din anul acesta; fie ca șirele mele să îndemne pe cât de mulți ca să se intereseze de reuniunea femeilor române din Turda.

v. mol.

Cronică politică.

La Creta.

Sunt patru luni și mai mult de când sublima Poartă, împreună cu „cel mai mare criminal din lume“ — vorba lui Gladstone — au promis la intervenția Europei, în primul rând al Austro-Ungariei și Engletere, beratele și iradele ca care erau să se introducă reforme în Creta, spre a pune capăt răcoai, pline de măceluri. Dar reformele au rămas și de astă-dată pe hârtie, aproape nici o singură îndreptare a stărilor nu s'a îndeplinit, afară de unele mici, de tot neînsemnate lucruri. Ba totuși s'a îndeplinit și din cele mari: gendarmeria, compusă din Europeni; dar' ce folos dacă și asta s'a întâmplat în folosul Rusiei, căci eacă ce spune o depeșă din Tetinie, capitala Muntenegrului: astăzi (adecă 27 c.) su plecat de aici la Canea (capitala Cretei) un căpitan, câțiva ofițeri, mai mulți subofițeri și 80 soldați, spre a intra în cadrele gendarmeriei celei de nou formate în Creta. Aceștia deci vor forma simburile sau baza viitoarei gendarmerii „europenești“ pe insulă, cu consimțământul atașărilor militare pe lângă ambasadele puterilor mari în Constantinopol, cari atașaji tocmă erau însărcinați cu compunerea noiei gendarmerii la Creta.

Nu încape îndoială, că și aici Nelidov a reușit a trage pe toți pe sfoară, înlesnindu-i-se înduplecarea mai ales prin două împrejurări: întâiu că multe ambasade au în serviciile lor drept kavași pe Muntenegrini; ear' apoi că noua gendarmerie „europenească“ va fi plătită foarte modest, de aceea nu s'au putut căpăta oameni ori ofițeri din alte state.

În loc de „europenească“, va fi deci la Creta o gendarmerie rusească.

Societatea „Petru Maior“

Extras din raportul general pe anul sco-lastic 1895/96.

Budapesta, 29 Ian. n.

În urma grelelor lovituri, ce a primit societatea noastră în anul trecut și în primele și în anul acesta, ale căror urmări se resimt încă și astăzi, de altă parte absențând în anul acesta din Budapesta mai mulți membri ai sei, comitetul din anul trecut nu și-a putut prezenta raportul general, decât în ședința a IV. generală extraordinară din 5 și 6 Dec. 1896.

Și de oare-ce starea materială și alte împrejurări nu ne permit de present tipărirea acestui raport, precum s'a făcut aceasta într'alți ani, și fiind că despre partea specială din care cu deosebire ar trebui să reasă activitatea și progresul societății, prea puțin se poate raporta, s'a decis în aceeași ședință să spre informarea on. public românesc, care totdeauna ne-a sprijinit și a dovedit un interes viu față de societatea noastră, să se publice prin ziarele românești un extras din acest raport rămânând, ca comitetul actual să cuprinză în raportul general al seu dela finea anului administrativ curent și anul 1895/96, să se tipărească atunci un raport general despre amii ani din urmă.

Conform acestei deciziuni ne luăm vrea a publica un raport despre activitatea comitetului din anul administrativ 1895/96 și starea societății la finea acestui an. Spre întregire vom comunica și continuarea în anul administrativ curent a unor lucruri mai importante din 1895/96.

Ca explicare pentru puținul progres din anul 1895/96, despre care avem să raportăm aci, trebuie să spunem dela început, că aceasta e rezultatul unei activități numai de trei luni, Octomvrie—Decemvrie, cât timp i-a fost dat societății să muncească, sistematic, căci la începutul lui Ianuarie 1896 activitatea ei a fost suspendată și numai comitetul a mai expedit afacerile administrative curente, pe cari — în sensul statutelor și regulamentului — le-a putut rezolva singur, fără concursul societății.

A-est cas unic în ansele societății noastre e destul de cunoscut, că să-l msi descriem amănunțit, ținem totuși să amintim cauzele lui.

Deja în anul premergător ni-se făcu-e din partea magistratului din loc o perchișiție, ne-au fost cercetate și studiate toate procesele verbale și anume din motivul, că din locuri tănuite s'a făcut înșinuarea, că socie-

cale naturală, ca deosebire la țeară, unde natura și-a împărțiat în măsură așa abundanță darurile sale. Dacă fiecare animal, tiner sau bătrân, caută și află nutreământul gătit de natură și singur îndestulitor, pentru-ce să nu o poată face aceasta omul?

Corpul nostru este o casă, locuința odată peritoare a spiritului și sufletului nostru. Casa aceasta cu cât se edifică cu mai mare grijă, și din mai bun material, cu atât va dura mai mult, va avă lipsă de mai puține reparaturi, și sufletul se va desvolta aci mai bine.

Mens sana în corpore sano era o sentență a celor vechi, care întreagă și pe deplin are valoare și azi, căci „mintă sănătoasă în corp sănătos“ este aparență cea mai înveșelitoare, ce ne-o ofere creatura. Materialul din care se edifică un corp sănătos, s'nt mijloacele noastre de trai. Aceștia deci trebuie cercate cu multă grijă în timpul de desvoltare a corpului nostru, adică în etatea copilăriei și a tineretului.

Ce se îmbie însă copilului ca mediu nutritiv în multe familii? Pentru infanții, care nu se pot ajuta din norocire să îngrijit însăși natura.

El primește prin laptele mamei nutre-mentul cel mai bun.

După aceea se trece îndată la cafeaua de boane, usată în familie, și în parte și la tea.

Ambele sunt pentru corpurile mici venin, și produc morburile așa de felurite lă-țite, precum sârcia de sânge și la fetele găbinarea etc., cari se ascriu adese-ori altor

cauze. Și nutirea deasă cu carne, dulcetăurile și zarzavaturile s'nt a se număra între relele, cari produc felurile morburii stricicioase, ca și ciocolada și cacao, cari se consumă greu și se înseamnă ca nesuportabile pentru stomachurile tinere. Nutreământul cel mai simplu este pâinea, untul, poamele și laptele și rămâne pentru copil cel mai sănătos și mai cu putere.

Unde laptele curat nu se poate suporta, ceea-ce adese-ori obvine la copii, el se se mestece cu cafeaua înfăritoare numită cafea de malata (Malzkafee).

Aceste este un nutreământ producător de sânge, și apoi din sânge se formează toate părțile constitutive ale corpului nostru.

Mulți părinți cred încă, că ei se îngrijesc bine de un copil debil, dacă îi ofer bere și vin. Dacă aceste beuturi spirituoase nu s'nt suportabile corpului la ori-ce etate, ele trebuie tractate nu numai ca stricicioase copilor, ci chiar ca un păcat de moarte.

Nu este o rușine, că se află părinți care își duc copii, când aceștia abia pot fugi, în cârmire?

Cu îngâmfare zice ta'al: „Acesta va fi un voinic, caută numai cum poate bea“.

Da va fi un voinic, însă durera de cele mai multe-ori un „lump“. Familii întregi, ba popoare întregi le-a adus alcoolul la perire.

Despre fiecare beutor de rachiu se poate zice, că este un suicid. De ar fi aceasta spre învătătură și luminare și de am îndemna fără preget la delăturarea tuturor acestor beuturi stricicioase și păgubitoare.

Pentru-că cu ce nu se dedă corpul în anii tineretului, cu aceea nici mai târziu nu se va deda și astfel nu-i va face stricăciune.

Pentru sete este și va rămâne cea mai bună beutură o înghițură de apă bună.

Ca cea mai sănătoasă beutură familiară pentru dejun și oină se recomandă o cafea de malata binepregătită.

Aceasta la tot casul și între toate împrejurările se recomandă pentru copii, chiar și dacă părinții din dedare nu pot abdice de cafeaua de boane.

De altmintelea un vipt cât se poate mai vegetal, numai puțină carne și mâncări nu prea pline cu unsoare, acesta e cel mai bun.

Mai consult este să încungurăm ori-ce legumă, fiind-că legumile produc ferbințeală în corp și urmarea este setea nestămpărată.

Astfel va crește copilul în putere și sănătate spre bucuria părinților și se va afla totdeauna bine. În chipul acesta adulților, când sosește timpul maturității, nici o înșoțire nu le va fi prea mare nici o osteneală prea greu.

El le va învinge toate, și chiar și eventualele excese și pretensiunile exagerate vor trece fără a-i ruina apitudinea de prestare.

O copilărie vînjoasă și vială, o etate matură activă și cu tinea, o bătrâneță liniștită și îndestulată trupește și sufletește, eată premiul pentru o viețuire și nutrire simplă și naturală! Marin.

tate ar călca §. 2 din statute, care exclude „politica de zi”. Resultatul investigațiunii a fost, că bănuiala s'a dovedit de neîntemeiată.

Machinațiunile în contra societății însă au urmat și în anul școlastic 1895 și îndeosebi foile din loc aduceau notițe și știri născocite despre societate.

La mijloc a mai venit apoi împregiurarea că la locul competente a fost greșit interpretate unele rapoarte din foile românești despre activitatea tinerimii române din Budapesta deosebită de activitatea societății „Petrul Maior”. Aceasta împregiurare a servit apoi în prima linie de basă ordinului ministerial nr. 1723 pres. din 1895, prin care societatea e acuzată a călca §. 2 din statute, în contra ei se pornește investigațiune și activitatea i-se suspendează pentru durată investigații.

Perchisițiuni s'au făcut două: una la începutul lui Ianuarie 1896 și alta în Febr. Au fost supuse cenzurării: biblioteca, arhiva și procesele verbale ale ședințelor societății, comitetului și comisiei literare.

Reactivarea societății s'a făcut numai prin rescriptul ministerial nr. 320 pres. de dno 9 Iulie 1896.

În decursul unui interval de șase luni societatea nu a mai ținut ședințe, afacerile ei le-a condus președintele cu ajutorul puținilor membri din comitet, cari mai erau în Budapesta, până la finea anului școlastic, ear' în vacanță singur.

„Comisiune de peste vară” în sensul regulamentului de până acum, n'a fost.

După încheierea anului școlastic 1895—96 comitetul nici n'a putut funcționa în calitatea aceasta.

Începându-se la universitate anul școlastic 1896—1897 în mod excepțional mai târziu, și societatea s'a constituit pe acest an mai târziu, astfel că activitatea ei după suspendare s'a început numai la finea lui Oct. mai bine zis la începutul lui Nov. 1896.

(Va urma.)

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 16) vorbește despre congresul socialiştilor, deschis Duminică în Budapesta și constată, că mișcările acestui strat de oameni indică un iminent pericol, care amenință statul ungăr. E cu atât mai amenințător acest pericol, cu cât stăpânirea ungurească e mult mai ocupată și preocupată de utopiile maghiarisării, decât ca să-și mai întoarcă cu seriozitate atențiunea și în direcțiunea aceasta. Și cu toate acestea, mai puține chestiuni s'au ardezoare, ca chestiunea socialismului, care încă va răbuna amar favorurile, ce li-se fac capitaliștilor jidani de dragul maghiarisării, nebagând în seamă vazele poporului băștinăș, care înfrânge sub povara sarcinilor și nedreptăților.

Dreptatea (nr. 15) constată, că limba naționalităților e exchisă astăzi cu deservire dela județ și e înlocuită cu cea maghiară, în contra principiului egalității de drept, ear' învâțarea „limbei de stat”, cu forța, a devenit lozincă zilei.

„Credem dar, — încheie „Dreptatea” — că este timpul suprem ca bărbății de stat ai Ungariei să se deștepte din rătăcirile lor și să facă și celorlalte limbi din țeară concessiuni. Noi reclamăm și vom reclama neconștient aceasta.”

CRONICĂ

Sibiu, 3 Febr. n. 1897.

Un român premiat pentru patinaj. Ni se scrie din Cluj: La întrecerea festivă arătată aici de reuniunea de patinaj primului premiu pentru patinaj artistic l'a câștigat un Român: dl Ioan Mesaroș, stud. în drepturi.

Scrierile răposatului Iacole Porumbescu. Dl Leonida Bodnărescu, profesor de gimnastică și student în filosofie, a luat — scrie „Gaz. Buc.” — laudabila hotărâre să adune la un loc și să dea într'un volum scrierile decedatului exarch și paroh Iacole Porumbescu. Știrea ne bucură cu atât mai mult, cu cât îl știm pe regretatul I. Porumbescu de un bun scriitor bucovinean. Episodul vieții lui vor interesa pe toți Bucovinenii și mai ales preoții din țeară, al cărei scump membru a fost decedatul.

„Avis” învățătorilor. Primum următoarele:

„Tabelele de părete” ilustrate cu icoane — noua ediție — în 2 culori, s'au gata și în săptămâna viitoare se vor espeda d'or abonenți la adresă.

Prețul la 1 exemplar, „18 Tabele” este 3 fl. 60 cr., metodel de procedere 40 cr. Lipova, 31 Ian. 1897. Ioan Trușculescu, învățător.

Al. Cazotti. Din Viena primim tristă, știre că dl *Alexandru Cazotti* a răposat fără de veste acolo. Dl Al. Cazotti a fost un Român de aleasă inimă. Întreaga s'a vieată s'a interesat cu zel de mișcarea națională, totdeauna gata a ajuta unde pute. „România Juară” pierde în răposatul un valoros sprigitor și membru al sev.

Faptă laudabilă. Dl *Nicolae cav. de Ursachi*, proprietar în Banila — Moldovească, a testat — scrie „Gaz. Buc.” — averea sa în valoare de aproape 5000 fl. „Internatului de fete române” din Cernăuți.

Lombroso și fetele sale. Revista *Lume nobilă* din Turin publică un interesant articol despre celebrul *Lombroso* și despre fetele sale. Cesar Lombroso a scris, se știe, mai multe opere psihologice. Cu uimitoare pricepere poate cunoaște el, după fisionomie, îndeosebi pe criminali, ale căror aplecări le stătorțește din fața, structura trupească și mișcările lor. Zi de zi merge el în temnița din Turin, pe care în glumă o numește clinica sa, și observă pe criminali. Din cauza aceasta de mai multe ori s'a și spus în ironie, că Lombroso recunoaște pe criminali după virul nasului sau după forma picioarelor lor. Dar' cu toate acestea el își continuă cu zel cercetările sale științifice. Lombroso are două fete, dintre cari una îi stă întru ajutor în lucrările sale. Ceealaltă, *Paula*, a dat deja o carte, „*Fisionomia copilului*”, în care susține, că și din trăsăturile feței copiilor se pot celi defectele lor de mai târziu. Cele două surori au întemeiat împreună un institut de copii, numit „*Scuola e Famiglia*”, al cărui scop e a grijii de copii lucrătorilor, pe când aceștia sunt împedeceți a-și face datoria de părinți.

Contele Muraviev-homeopat. Homeopații ruși au câștigat în noul ministru de externe un puternic adict. Contele Muraviev nu lucrează numai pe terenul politic, ci e și un entusiast cultivator al științelor medicale homeopatice. Cu toate firea sa închisă, îndată ce cineva aduce vorba despre homeopatie, el se însuflețește, împarte sfaturi și își desvolă vederile proprii. El se încrede mai ales în puterea vindecătoare a aza ziselor „lanțuri voltaice” ale lui Mattei. În casa sa se află un atelier întreg de lanțuri de acestea, pe cari cu plăcere le împarte bolnavilor, ce vin la el. Și cum pe lângă lanțul voltaic contele obișnuiește a da și imbelșugate ajutoare bănești, e prea natural, că bolnavii ministrului se tot sporesc, poartă lanțul voltaic, pun la busunar „mila” și preamăresc pe pasionatul homeopat.

Țarul va fi operat. „Daily Mail” din Londra anunță din cel mai mai competent isvor, că Țarul, în urma boalei acute de care suferă, va trebui operat. Profesorul englez de chirurgie Havlov e încredințat cu operația, care va consta din tăierea creșcenței de pe capul Țarului, ivite în urma ranei, ce a primit când cu atentatul săvârșit asupra sa în Japonia. Păreră unanimă a medicilor e, că dacă creșcența nu va fi tăiată, ea s'ar întinde înăuntru și cu vremea ar deveni foarte prim-dioasă, ba chiar decisivă pentru creeri.

Grevă de gimnasiști. Elevii gimnasiunii catolice din Ungar s'au în mare ferebă. Unul dintre profesori a închis pentru o greșală întregă clasa VI. Studenții revolți de aceasta, s'au răscolit toți afară de 11 stipendiști și scutiți de daclatru. Răscolul s'au retras în satul din apropiere Domony și acolo au petrecut ziua. Corpul profesoral a pornit cercetare în chestie. Celelalte clase superioare au intrat în alianță cu cl. VI și au declarat, că dacă sentența va fi neplăcută tinerilor, se vor pune cu toții în grevă.

Turburări la universitățile italiene. De câteva zile la universitățile italiene se poate observa o viată mișcare. Ană la această dată visita ministrului Giurcoro la universitatea din Bologna. În cursul vitei ministrul a fost fluierat de socialisti. Urmarea a fost o violentă turburare. Poliția, care a primit îndrumări să intervină, a deșertat universitatea. — Sâmbătă și la universitatea din Roma s'a încercat turburarea ordinii. Poliția a arestat câțiva studenți, dar' pretorul i-a liberat. — Alaltăieri universitari din Neapole au provocat la prelegeri scene furtunoase, așa că profesorii s'au văzut constrânși să părăsească sala.

Proces pentru Mehadica. „Dreptatea” scrie: La 18 Februarie n. a. c. se va petrecă înaintea forului de presă de aici procesul de presă intentat ex officio prin dl procuror reg. de aici pentru trei corespondențe apărute în vara trecută în „Dreptatea” (tri 138, 139 și 146), din incidentul regretabil obvenit în M-hadica. Acusă, ridicată nu în numele statului ci în numele dlor fișei comitatului din Lugoj: *Sulyok Arpad* și *Prostan Miklos*, susține că acești 2 domni ar fi fost calumniatori și vătămați în onoarea lor. Prin ce? Prin aceea că s'a afirmat cum-că respectivi domni în calitatea lor de fișei comitatului ar fi încasat multe spese dela poporul din numelele părți ale comitatului. Se mai susține apoi despre dl Sulyok, că tată-său ar fi avut nume nemțesc, ceea-ce e adevăr. Aceste afirmațiuni formeză peata pe caracterul oficial al numiților domni, ear' dl procuror formulează acuza de calumnie și vătămare de onoare și cere pedepsirea pe temeiul §-lor 258, 259, 261, 262 și 270 din codicele criminal. Unul dintre domni nostri coresp. a primit însuși răspunderea pentru o corespondență, ear' pentru alte 2 cor. a trebuit s'o

primească redactorul nostru, fiind-că în respectiv manuscritele s'au perdut la noi.

Drama de amor din Budapesta. Ziarele din Budapesta scriu, că răposata Ana Mieting nu va fi înmormântată în Budapesta. *Consulatul german* s'a îngrijit ca rămășițele ei trupești să fie transportate la Berlin, locul ei natal, unde nefericita ducea odinioară o vieată din cale afară luxuoasă, nu pentru-că s'ar fi distins ca actriță, ci pentru rari sa frumseți, care îi substituia lipsa de talent teatral.

Știri mărunte. Împăratul german a numit pe arhiducele Otto proprietar al regimentului prasian de husari, 11. — Prinipele Ernest *Vindischgrätz* a răposat alaltăieri în Ajaccio. — Archiducesa *Blanca de Habsburg* a născut în Agram un copil. — Grațiatul mare duce *Mihail Mihailovici* s'a reîntors la Petersburg. — Br. *Korjek*, ambasadorul austro-ungar la Athena, a decedat fără de veste. — Cei 4 husari osândiți pentru omorirea sargentului — major *Dioszeghy* din *Bratkovice* au fost liberați prin grație din fortăreața dela Komaron. — Comerciantul *Henric Spitz* din Miskolez s'a sinuciat, în etate de 73 ani.

VARIETĂȚI.

(Puterea de viață a cerbilor). De sigur, că aproape fiecare vânător și-a câștigat experiențe despre uimitoarea putere de viață a cerbilor. De multe-ori până și cea mai bună pușcătură o supoartă ei câteva ore, ba une-ori chiar aleargă încă 100—200 de pași. Un interesant cas de natura aceasta s'a constatat cu prilegiul ultimei goane de cerbi din Slavonia. Baronul Washington a pușcat între altele un cerb de 14 ani, în a cărui capătină s'a aflat înșip un ram de cerb lung de 22 cm. Ramul pătunsese între ochii cerbului pușcat, 9 cm. de adânc în osul frontal, până în virful botului — o rană aceasta foarte gravă. Și totuși cerbul rămasese sănătos și s'biera de minune. Greutatea cerbului a fost de 175 chilog. numai coarnele cântăreau 7 chilog.

Posta redacțiunii.

Arieșana. Inseratul Dvoastre se publică în nrul de mâine.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Convenire socială în Sibiu.

Junimea română din Sibiu invită la *convenirea socială cu dans*, care se va ține Mercuri, la 10 Februarie st. n., în sala „Casierei internaționale” din loc (strada Pintenului nr. 1). Bilete de intrare: cu prețul de 1 fl. de persoană, și 2 fl. de familie, se află de vânzare seara la cassă. Începutul la 8 ore seara. Sibiu, 2 Februarie st. n. 1897. Comitetul arangator: Cornel G. Aiser, Victor Ancean, Radu Ardelea, Aurel Bojiția, Anastasiu Boiu, Ioan Dejenar, Ioan Dimitriu, Vasile Gămulea, Ludovic Mazzuchi, Coriolan Mesesan, Teodor Orlea, Victor Păcălă, Candid Popa, Ioan Scurtu, Aurel C. Stoica, Nicolae St. Șulufiu, Aurel St. Șulufiu, Petru Tincu, Octavian Tobias, Victor Tordășianu, Emil Verzariu, Emil Vințelieri.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Virtutea politică e o renunțare la sine însuși, ceea-ce totdeauna e un lucru penibil. Montesquieu.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Mai nou.

Ferbere în Creta.

Din Creta sosesc știri îngrijitoare. Creștinii au omorât patru Turci, cari Sâmbăta trecută au junghiat un copil de creștin. Turcii au dat foc comunei Galleta. Au omorât doi creștini și au vulnerat alți doi. Creștinii au ocupat mai multe poziții strategice. Dinspre Canea se aud mereu pușcătură. Tot în Canea a fost omorât Luni judele Marculatis. Pretutindenea domnește spaimă și frică. Prăvăliile sunt închise și e temere, că ciocnirea între creștini și soldați e neevitabilă. Atât guvernul cât și consuliile țărilor străine au eșit la fața locului și se trudesă se liniștească spiritele.

Bibliografie.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
Țerăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru . . . —50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . —75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu . . . —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann . . . fl. —50
La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann . . . —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann . . . —50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann . . . —25
Sărba pașelor. De Sig. Paulmann . . . —25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann . . . —25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa . . . —50
Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu . . . —50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici . . . 1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . 1.—
Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu . . . —50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino . . . —75
Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu . . . —50
Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu . . . —75
Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel . . . —50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margharitescu . . . —57
Ai plâns și tu vrodată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fl. —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu . . . —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu . . . —75
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . —50
De Braila la Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . —50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —75
Isvorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide . . . —50

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu: „Cartea durerii” de Emil Bougaud, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Nicolescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagini elegant și de o frumseță rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul *Mihail* a recomandat această carte clerului și poporului printr'un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiei creștine, care mângăie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnând peste el balsam vindecător. Căutându-l cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, că de puternic este Dumnezeu în mângăierea muribundilor și că de sublimă e religiunea creștină în suferințele mari ale sufletului.”

În „Editura cărților școlare” din Brașov a apărut: „*Istoria patriei*” în legătură cu evenimentele epocale din „Istoria universală” pentru școlile populare române, de Vasile Goldiș, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciurecu, Brașov. Prețul 25 cr.

Sosiți în Sibiu.

În 3 Februarie n. 1897.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”. Langhammer din Mercuria, Nemes, Hess și Priser ingineri din Budapesta. Dr. Iszak, avocat din Cluj. M. Borger, Cășiu din Cincu-mare și I. Gebert d-n Petroșeni, privatier. Dedinsky, I. Pollak, A. Schwarz, Kelb, Spitzer și M. Ungar, toți din Budapesta, F. Kunz și S. Zwak F. Kelb, Schenker, A. Fanczer și F. Tovele din Viena, toți voiajieri. Zsakovsky, privatier din Mediaș. Hotel „*Neurher*”. F. Mauer din Deva și I. Tischler din Brașov, privatieri. F. Opler, V. Hartig și S. Karm din Viena, voiajieri. Hotel „*Melzer*”. N. Constantin oficial din Râmnic. A. Franz din Budapesta. L. Iszai, proprietar din Șarag. Hotel „*Habermann*”. S. Belchman, privatier din Arpașul-sup.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 30 Ian. n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
		dela	până	dela	până
Grâu					
Bănătesc nou		77	8,65	8,15	78
8,15		78	8,15	8,25	8,31
Grâu dela Tisa		77	8,20	8,25	78
8,25		78	8,20	8,30	8,35
Grâu „Pesta		77	8,15	8,20	78
8,20		78	8,15	8,25	8,30
Grâu de Alba-Reg.		77	8,25	8,20	78
8,30		78	8,25	8,30	8,35
„Bacica		77	8,25	8,30	78
8,30		78	8,25	8,35	8,40
Grâu ung. de Nord.		77	—	—	78
—		78	—	—	—
Sămînțe, vechi ori nou		Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până	
Săcară			70—72	8,65	6,70
Orz		de nutreț	60—62	4,00	4,85
„		de vinare	52—54	5,10	5,90
„		de biseră	52—54	8,50	8,00
Ovăș		—	59—61	5,70	6,25
Cucuruz (porumb)		bătăi	—	8,45	3,52
„		de altăz	—	3,80	3,45
Meiu		—	—	11,75	12,00
Hrișcă		—	—	5,80	0,60
March pe termen.	Grâu	Sept.-Oct.	—	—	—
	„	Oct.-Nov.	8,25	8,25	8,25
	„	Nov.-Dec.	8,25	8,25	8,25
	„	Dec.-Ian.	8,25	8,25	8,25
	„	Jan.-Feb.	8,25	8,25	8,25
March pe termen.	„	Feb.-Mar.	8,25	8,25	8,25
	„	Mar.-Apr.	8,25	8,25	8,25
	„	Apr.-Mai	8,25	8,25	8,25
	„	Mai.-Iun.	8,25	8,25	8,25
	„	Iun.-Iul.	8,25	8,25	8,25
Produse diverse			Solul		General
			dela	până	
Prețul pe termen.	Săm. de trif.	Lucernă îngurească	—	—	50,00
	„	roșie	35,00	40,00	—
	Oileu de rap.	rafinat	—	—	—
	Uns. de porc	dela Posta	54,00	54,50	—
	„	dela țeară	—	—	—
	„	crăciunată	—	—	—
	„	afumată	55,00	56,00	—
	Său	—	—	—	—
	Prunc	—	—	—	—
	Lictar	—	—	—	—
Prețul pe termen.	„	—	—	—	—
	Miere	—	—	—	—
	„	—	—	—	—
	Ceară	—	—	—	—
S p i r t					Bani
Brat, pentru rafinirie					14,75
Rafinat, pentru comercianți mari					15,00
Brat, „ „ „					62,50
„ „ „					63,00
„ „ „					59,50

Ioan Căndea m. p. *Ioan Dejenariu* m. p. *Nicolae Clonța* m. p.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Roberto Fava.

 Prețul numai 20 cr.

[illegible]

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiiu.